

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **T. B.**, zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 6. 2016, č. j. 25117-2/2016-900000-304.4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 7. 1. 2019, č. j. 60 A 20/2016 - 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám zástupce žalobce, advokáta Mgr. Jaroslava Topola.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 15. 2. 2019 doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“) ze dne 7. 1. 2019, č. j. 60 A 20/2016 - 35. Tato kasační stížnost však neobsahovala všechny náležitosti podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[2] Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 20. 3. 2019, č. j. 2 As 56/2019 – 22, stěžovatele vyzval podle § 106 odst. 3 s. ř. s., aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, v jakém rozsahu rozhodnutí krajského soudu napadá a z jakých důvodů byla kasační stížnost podána, a tyto důvody skutkově a právně konkretizuje.

[3] Uvedené usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno do datové schránky dne 25. 3. 2019. Poslední den stanovené měsíční lhůty pro doplnění kasační stížnosti tak připadl na čtvrtek dne 25. 4. 2019 (§ 40 odst. 2 ve spojení s § 120 s. ř. s.), do tohoto data ale stěžovatel svou kasační stížnost nedoplnil.

[4] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že bez doplnění kasační stížnosti není možné v řízení o ní pokračovat (o čemž byl stěžovatel také ve výše uvedeném usnesení poučen), a proto jeho kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[6] Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč stěžovateli podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2019

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu

